

Ragyogj, ragyogj csak, csillagom

Гори, звезда моя, гори

Ragyogj, ragyogj csak, csillagom!

Áraszd szét fényedet!

Vár száz sziget – szikláikon

Scyllák s Charybdisek.

Barlangok sztoikus, sivár

űrében, hol remeg

a szépség – féreg éjszakák

falták a lelkeimet.

Marcangolták, de megmaradt,

ím, elpusztíthatatlan,

se versemet, se magamat

én soha meg nem adtam.

Nem fordult visszájára még

dalom – leshette fegyver.

S ha dicsőítette az éjt,

dicsérte gyűlölettel.

Az éj, mint egy komor sebész

bordáimon kopogtat,

te

nem ismerhetsz csüggedést,

éjj, csillagom,

ragyogj csak!

(A [Viktor Szosznora versei](#) című kötetből. Baka István fordítása.)

[← Előző oldal](#) [Következő oldal →](#)